

เทศบาลตำบลบ้านเขว้า

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เทศบาลตำบลบ้านเขว้า

อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

ประกาศเทศบาลตำบลบ้านเขว้า

เรื่อง การประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเขว้า เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

เนื่องด้วยเทศบาลตำบลบ้านเขว้า โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านเขว้า
ในการประชุมสภาเทศบาล สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ และ^{.....}
โดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ตามหนังสืออำเภอบ้านเขว้าที่ ชย ๐๐๒๓.๑๔/๓๐๒๓
ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเขว้า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย
สัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยความตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง
ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเขว้า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย
สัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยให้มีผลบังคับใช้เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านเขว้าแล้วเจ็ดวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นางเกษา มีสิทธิ)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเขว้า

สารบัญ

เทศบาลติดตามเชิงเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑ บันทึกหลักการและเหตุผล

๓

ส่วนที่ ๒ เทศบาลติดตามเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

๔-๑๐

พ.ศ. ๒๕๖๑

ส่วนที่ ๓ บทกำหนดโทษ

๑๐

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเขว้า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหมูอุปโภคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๗

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงหมูอุปโภคสัตว์และแมว เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเขว้า จึงได้จัดทำเทศบัญญัติ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๗

เหตุผล

ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านเขว้าเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวยังไม่มีความตระหนักรู้ใน เรื่องการดูแล รักษา เลี้ยงดูและการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่ง ก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นที่มิใช่เจ้าของ หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านเขว้าให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด ผลกระทบและ สภาพแวดล้อมเป็นพิษ และกำหนดมาตรฐานการในการควบคุมการเลี้ยงหมูอุปโภคสัตว์และแมว จึงได้ตราเทศบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นบังคับใช้

อาศัยความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า และความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ จึงได้ตราเทศบัญญัตินี้ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๓ วัน นับแต่วันประกาศโดยเปิดเผยแพร่ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) สัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีพ

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่ เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง ผู้ครอบครองสุนัขหรือแมวหรือผู้ให้อาหารสุนัขหรือแมว เป็นประจำ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง ที่ดิน ที่ดิน หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของ สัตว์

“ เขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ” หมายถึง เขตที่เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่เจ้าบ้านยินยอมให้สัตว์พกพาอาศัยต้องนำสัตว์ไปขึ้นทะเบียนและปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิงปภูมิ” หมายถึง อุจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิงสโครกลักษณ์
เหมือน

“ สัตว์ควบคุมพิเศษ ” หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiller), พิทบูลแทรีเย (pitbull terrier), บางแก้ว, โคลเบอร์แมน, พิล่า, อัลเซเชียน (เยอรมันเชฟเฟิร์ด), มาสทิล์, เชาเชา, อล拉斯กัน มารา มิวท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เดียวกันกับที่กล่าวมาทั้งหมดหรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจน

(๓) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจาก การข่มขู่

(๔) สัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถีนประกาศกำหนด

“ การขึ้นทะเบียน ” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดฐานะสุนัข

“เทศบาล” หมายถึง เทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า

“เจ้าพนักงานห้องถีน” หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเข้าว่า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนห้องถีนซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานห้องถีนเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเข้าว่า รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานห้องถีนกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาระความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านเข้าว่า เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยเด็ดขาด

๑.๑ สถานที่ราชการ

๑.๑ ที่หรือทางสาธารณะซึ่งไม่ใช่องค์กรเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรร่วมกันได้

๑.๓ สถานที่อื่นๆ เช่น วัด ตลาดสด ศาลากลางหมู่บ้าน

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์(สุนัขและแมว)

(๒.๑) พื้นที่อยู่อาศัยหรือบ้านพักอาศัย

โดยต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

๑. สถานที่ตั้งที่พักอาศัยของสัตว์

๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่เกิดเหตุร้ายแรงให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกั้นเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ

๒. ที่พักอาศัยและส่วนประกอบของที่พักอาศัย

๒.๑ ที่พักอาศัยต้องเป็นที่พักเอกสารและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ ประगานน้ำ

๒.๒ พื้นท้องเป็นพื้นแห่งทำความสะอาดง่ายไม่เฉพาะและเงินแต่การเลี้ยงสัตว์จะต้องเป็นค่อนครึ่งและมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและลิงปฏิภูติหลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๒.๓ หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในที่พักสัตว์อย่างทั่วถึง

๒.๔ คอกต้องมีการกันคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๒.๕ การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๓. การสุขาภิบาลทั่วไป

๓.๑ การกำจัดสิ่งปฏิกูล(มูลสัตว์) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บหรือผึ้งมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้สั่งกสิ่งเหล่านั้นเป็นเหตุร้ายแรง และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๓.๒ ต้องป้องกันเลี้ยงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุร้ายแรงแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๓.๓ การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันไข่ให้ลิวพุ่งกระเจาออกไปนอกสถานที่

๓.๔ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนร้าวความไม่สงบแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๓.๕ ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๓.๖ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุร้ายจากกลินเหม็น

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๙ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบอนุรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านเขียวสถานที่ได้ตามที่เจ้าพนักงานห้องถิน กำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ ต้องแจ้งการตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามกำหนดหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่นเป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นจาก การครอบครอง

หมวดที่ ๓

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ ใน การเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒-๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า เป็นครั้งแรกและต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบอนุรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดลิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

- (๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนร้ายกาจแก่ผู้อื่น
- (๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมัดแมลงกีดกลินเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย
- (๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดีร่วมชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ
- (๖) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ ต้องมีด้วนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า เพื่อป้องกันอันตรายจากโรคที่เป็นอันตรายเฉพาะสัตว์เองหรือโรคที่เป็นอันตรายจากสัตว์สุ่มคน
- (๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และ มีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะหรือในสถานที่อื่นใดในเขตเทศบาล
- ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งที่ชwert หน้า หรือเชืองซึม ชูกตัวในที่มีด ปากอ้ำลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เตินโซเช ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน ๒๔ ชั่วโมง เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อ สังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์สำหรับทราบและดำเนินการตามระเบียบกฎหมายต่อไป เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์สำหรับทราบเพื่อตรวจหาโรคสัตว์
- ข้อ ๑๔ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง
- ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ด้วย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากรถให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุร้ายกาจและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงໄว มีอาการโรคสัตว์หรือเป็นโรคสัตว์หรือภูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอบ้านเขว้า

ข้อ ๑๗ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นได้มีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่ลงลับฯ จะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีประกาศเขตโรคระบาดโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า-ออก ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเขว้า เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอบ้านเขว้า หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๙ ผู้ดำเนินการออกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็นสุนัขควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

และเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

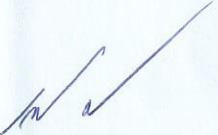
(๓) แนะนำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขหรือเทศบัญญัตินี้

(๔) แต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติสาธารณรัฐสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านเขว้า ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณรัฐสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่	๑๙	กันยายน	พ.ศ. ๒๕๖๑
			เดือน

(นางเกษา มีสิทธิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเขว้า

เห็นชอบ

(นายรีรักดี โภมคิริ)
นายอำเภอบ้านเขว้า
ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ

